

Μοσχόπολη Moscopole, Moskopolje

/ Γενικά

Ως το τέλος του 17ου αιώνα η Μοσχόπολη ήταν ένας μικρός οικισμός, όμως παρουσίασε αλματώδη οικονομική και πνευματική ανάπτυξη από τον επόμενο αιώνα. Την περίοδο της μεγάλης ακμής της πόλης, τη δεκαετία του 1730, ο πληθυσμός της είχε φτάσει τις 60.000. Σήμερα είναι ένα χωριό 1.000 περίπου κατοίκων στο οποίο ζούνε αρμονικά οι επτακόσιοι βλαχόφωνοι και 300 αλβανοί κάτοικοί της. Απομεινάρια της ένδοξης ιστορίας της αποτελεί ακόμη και σήμερα ο θεσμός της Δημογεροντίας. Μάρτυρες της ακμής της είναι οι επιβλητικοί ναοί του Αγίου Νικολάου (1721), του Αγίου Αθανασίου (1721) και των Ταξιαρχών (1722) που κοσμούνται από πολλές και αξιόλογες αγιογραφίες.

Η πόλη κατοικούνταν κυρίως από Βλαχόφωνους Έλληνες, υπήρξε ένα από τα σημαντικότερα βλαχόφωνα κέντρα, με κύρια ενασχόληση το εμπόριο, την κτηνοτροφία, την κατεργασία μαλλιού, ταπητουργίας και ανάπτυξη βυρσοδεψίας. Περίφημη ήταν η πόλη και για την σιδηρουργία, την αργυροχοΐα και την χαλκουργική της. Πολλοί Μοσχοπολίτες έμποροι στη Βενετία, στη Βιέννη, στην Οδησό, την Κωνσταντινούπολη και άλλα σημαντικά κέντρα της εποχής ενίσχυσαν οικονομικά την πατρίδα τους και συντέλεσαν στην ίδρυση σχολείου, το 1744. Το σχολείο, με την ονομασία, «Ελληνικόν Φροντιστήριον» εξελίχθηκε σε σημαντικό εκπαιδευτικό κέντρο της περιοχής, το 1744 αναβαθμίστηκε από δωρεές και μετονομάστηκε σε «Νέα ακαδημία». [\(περισσότερα...\)](#)